

fine ordning, så synes jeg, at vi skal blive der-ved.

Og sådan har det været lige siden og bestemt til stor tilfredshed for befolkningen, og man skal vist være meget gammeldags socialist for at arbejde for at afskaffe monarkiet. Men jeg ved godt, at vi har nogle enkelte i befolkningen og endda så mange, at de har fået nogle enkelte repræsentanter sneget ind på nogle pladser her i salen. Sådan skal det bare være.

Jeg holder mig altså til Staunings ord om, at hvis kongen/dronningen er dygtig, er charmerende og mange andre af disse lækre ting, som vi alle sammen så gerne ville være, hvis vi bare kunne, så kan monarken gøre stor gavn for landet. Man kan vist godt sige, at det er tilfældet, og det har været tilfældet i hele min levetid, skønt jeg altså er så gammel, at jeg såmænd har siddet ved et studentergilde og drukket vin sammen med Thorvald Stauning. Den er der vel ingen her til stede, der kan stikke.

Vi har et kongehus, som vi er glade for, som vi er stolte af, og som gør enorm nytte. For tiden diskuterer man jo nyttevirkning af noget helt andet, nemlig det kommende Melodi Grand Prix. Der er flere kommunikationseksperter, som har gættet på, at den omstændighed, at det nu finder sted i Danmark, i København, har en værdi for Danmark i størrelsesordenen 100 mio. kr. Over for dette vil jeg sige, at kongehusets værdi år for år og generation for generation er fuldstændig ubetalbar. Det kan ikke regnes ud, men den omtale, den PR, den goodwill, den ro og orden og den balance, som kongehuset er med til at skabe og fastholde, er bare lykken for samtlige danskere og for Danmarks omdømme og renommé i udlandet.

Jeg skal benytte lejligheden til at minde om, at dronningen engang i et tv-interview – det må jeg have lov at citere – da hun blev spurgt om, hvad betydningen af kongehuset egentlig er for danskerne, svarede, at kongehuset repræsenterer den røde tråd. Jeg var lige ved at sige med et gammelt udtryk – jeg har brugt det engang: den gyldne tråd ned gennem historien. Og det passer. Det har passet længe, og det passer fortsat.

Jeg siger alt dette for at motivere, at vi stærkt kan støtte det fremsatte lovforslag. Der er måske nogle småting, vi kunne drøfte i udvalget. Dels kunne jeg personlig mægtig godt tænke mig, at prinsesse Benedikte, som også er af stor værdi for monarkiet og dermed for landet, fik nogle bedre vilkår økonomisk.

Så er der nogle sjove ord i forslaget. Jeg tænker især på ordet civilliste. Jeg har forgæves eftersøgt det i Nudansk Ordbog, og jeg ved ikke, hvad de, der nu sidder og hører på denne debat her i salen eller rundt på Slotsholmen eller ude i landet på programmet DK4, forestiller sig ved en civilliste. Der er noget, der hedder en civilist, og vi ved nok alle sammen, hvad det er: ikke at være i uniform. Men en civilliste har altså endnu ikke fundet plads i Nudansk Ordbog.

Sådan er der nogle småting. Men det afgørende er jo, at der altså er nogle, der har taget ordet ret mange gange hidtil, men nu heldigvis har kunnet sidde ned lidt i fred og ro, som nærmest moquerer sig over og egentlig gør det til noget meget væsentligt moralsk/etisk, at der gælder nogle særregler for monarken og monarkens familie. Altså regler, der ikke gælder for alle andre.

Må jeg ikke minde de herrer om, at der så at sige i skrevne og uskrevne love ingen findes, som ikke har enkelte undtagelser. Og det, at der findes undtagelse fra en lov, gør ingen skade for det eksisterende regelsæt. Det kommer ikke ud at svømme af den grund. Og når vi altså har en monark, som ifølge grundloven er både ansvarsfri og fredhellig, så er der vel ikke noget at sige til, at der også på det økonomiske område er nogle undtagelser. Det burde man ikke kunne få ondt af nogen steder, og som sagt er det til kæmpe stor fordel for hele befolkningen, også dem, der gerne ville være det foruden.

Jeg skal jo endelig sige, at hvad angår beslutningsforslag nr. B 130 fra Enhedslisten kan vi aldeles ikke medvirke. Vi ser ikke nogen som helst grund til, at regelsæt, som gælder for statsinstitutioner og udenlandske diplomater, ikke skulle kunne gælde for kongehuset.

Men for at slippe for at skulle tage ordet under den efterfølgende forespørgselsdebat, vil jeg gerne slå fast, at Enhedslistens påfaldende interesse for kongehuset jo meget minder om den interesse, de indimellem viser for NATO og for EU.

De er imod NATO, og de er imod EU, og de er imod monarkiet. Og så graver de, og så borer de, og så hykler de en interesse i resten af befolkningens navn, som slet ikke eksisterer. Man har selvfølgelig lov til at beskæftige sig med noget, selv om man er imod det. Jeg skal bare have fastslået, at motivet altså er, at man ønsker det afskaffet.

Her er man totalt uenig med flertallet i befolkningen og flertallet i dette hus, og jeg vil ærlig